

A Balassagyarmati Törvényszék

Tunyoginé dr. Gálik Ágnes ügyvéd (...) által képviselt B.H. L. (....) felperesnek – Dr. Szabó Sándor kormány megbízott által képviselt Nógrád Megyei Kormányhivatal (3100 Salgótarján, Rákóczi u. 36.) alperes ellen építési ügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított perében, amely perbe az alperes pernyertességének előmozdítása érdekében beavatkozott Dr. Czudar Sándor ügyvéd (...) által képviselt A.A. (...), meghozta a következő

í t é l e t e t :

A bíróság az alperes HAT 241-9/2011. iktatószámú határozatát, Salgótarján Megyei Jogú Város Jegyzője 141/11/2011. számú határozatára kiterjedően, hatályon kívül helyezi és az elsőfokú építési hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 15.000.- (Tizenötezer) forint perköltséget.

A perben feljegyzett 20.000.- (Húszezer) forint kereseti illetéket az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincsen helye.

I n d o k o l á s :

Az alperesi beavatkozó az a-i 151/5 hrsz-ú ingatlanon építési engedély nélkül egy megvolt állattartó épület átalakításával és bővítésével egy új, fém szerkezetű állattartó létesítményt hozott létre.

Az elsőfokú építési hatóság felhívására az alperesi beavatkozó erre az engedély nélkül megépített fedett-nyitott állattartó színre fennmaradási engedély kérelmet nyújtott be S. M. J. Város Jegyzője, mint kijelölt építési hatóság a 2011. február 21. napján kelt 141/11/2011. számú határozatával az építésügyi bírság megfizetéséig szóló határozott időre fennmaradási engedélyt adott és a megvalósult fedett-nyitott állattartó szín továbbépítésére (a tűzvédelmi szempontoknak megfelelő tűzfalak megépítésére) pedig engedélyt adott.

Egyidejűleg kötelezte az alperesi beavatkozót 23.984.500.- forint építésügyi bírság megfizetésére is.

A döntés indokolásában szerepelt, hogy az érintett szakhatóságok a rendelkező részben előírt kikötésekkel a fennmaradási és továbbépítési engedély kiadásához hozzájárultak, a megvalósított épület átalakítással szabályossá tehető. Arra az állattartásról szóló önkormányzati rendelet előírásai védőtávolság tekintetében nem vonatkoznak, ugyanis az ingatlanon egy már meglévő állattartó telep működik, az állattartási rendelet pedig nem visszamenőleges hatályú.

Ennek következtében a megvalósult állattartó épület az ingatlanon elhelyezhető volt.

Ezt az elsőfokú határozatot az alperes a 2011. május 31. napján kelt HAT/241-9/2011. iktatószámú határozatával megváltoztatta oly módon, hogy az Országos Környezetvédelmi, Természetvédelmi és Vízügyi Főfelügyelőség szakhatósági állásfoglalásában és a N.M-i Kormányhivatal Élelmiszerlánc-biztonsági és Állategészségügyi Igazgatósága szakhatósági állásfoglalásában foglaltakat előírta, egyebekben azonban az elsőfokú határozatot helyben hagyta.

Az alperes is egyetértett azzal az elsőfokú hatósági állásponttal, hogy az alperesi beavatkozó ingatlanon engedély nélkül megépített állattartó épület fennmaradásának engedélyezését a vonatkozó jogszabályok megengedik, annak elhelyezése és kialakítása az általános építésügyi szabályoknak (OTÉK) és a helyi építési szabályzatban foglaltaknak megfelel.

Az eljárásban a védőtávolságra vonatkozóan a helyi állattartási rendelet 1. számú mellékletének 3. pontjában foglaltakat kellett figyelembe venni tekintettel arra, hogy az állategészségügyi szakhatóság állásfoglalása szerint ezen az ingatlanon korábban is tényleges állattartó hely volt.

A keresetlevelében a felperes ezeknek a határozatoknak a bírósági felülvizsgálatát és azok hatályon kívül helyezését kérte. Jogszabálysértésként hivatkozott arra, hogy az alperesi beavatkozó ingatlanon építési engedély nélkül megépített állattartó épületre fennmaradási engedély nem adható ki. Az ugyanis nagy létszámú állattartótelepnek minősül, így az arra megállapított védőtávolság a lakóépületektől 1000 méter, amely a szakhatóságok hozzájárulásával legfeljebb 500 méterre csökkenthető.

Ez a védőtávolság pedig a felperesi lakóépület és az alperesi beavatkozó állattartó épület között nem biztosítható.

Nem megalapozott az ügyben felülbírálni kért közigazgatási határozatokban kifejtett hatósági álláspont abban a tekintetben, hogy már meglévő állattartó telepről volna szó tekintettel arra, hogy a felperes nem az alsótoldi 151/5 hrsz-ú ingatlanra volt bejelentett állattartó.

Az alperes és az alperesi beavatkozó a kereset elutasítását kérelmezték.

A bíróság a felperes kereseti kérelmét a következők miatt találta megalapozottnak.

Az Országos Településrendezési és Építési Követelményekről szóló 253/1997. (XII. 20.) Korm. rendelet (OTÉK) 36. § (5) bekezdése értelmében az állattartás céljára szolgáló épületek, helyiségek és melléképítmények építési telken való elhelyezésénél irányadó védőtávolságokat és más építési feltételeket – a közegészségügyi és az állategészségügyi, továbbá a környezetvédelmi követelmények meghatározásával – az állattartásról szóló helyi önkormányzati rendeletben kell megállapítani.

Ennek a jogszabályi felhatalmazásnak az alapján alkotta meg A.Község Önkormányzata az állattartásról szóló 8/2005. (IX. 23.) számú rendeletét, amelynek 1. számú melléklete 3. pontjában rögzítésre került, hogy nagy létszámú állattartás esetén a létesítményekre megállapított védőtávolság lakóépülettől 1000 méter, amely az önkormányzati rendeletben meghatározott eljárással 500 méterre csökkenthető.

Ugyanitt rögzítésre került az is, hogy a meghatározott védőtávolság a meglévő állattartó telepekre nem vonatkozik, tehát nem visszamenőleges hatályú.

Az önkormányzati rendelet 2. számú melléklete rögzíti, hogy állattartó épületnek közvetlenül az állatok elhelyezésére, védelmére szolgáló létesítmény minősül; állattartó telep az, ahol az állattartó épületeken kívül az állattartás egyéb létesítményei is megtalálhatók; nagy létszámú állattartó telep pedig az olyan állattartó telep, amelyen az elhelyezhető állatok száma az önkormányzati rendeletben meghatározott darabszámot, szarvasmarha esetében az 50-et meghaladja.

Mivel pedig az ismertetett jogszabályi rendelkezések egyöntetűen az állattartás céljára szolgáló épületek, helyiségek, melléképítmények elhelyezésénél írják elő a védőtávolság alkalmazását, ezért

az önkormányzati rendelet 1. számú mellékletének 3. pontja utolsó mondata kizárólag úgy értelmezhető, hogy az önkormányzati rendeletben előírt védőtávolság a nagy létszámú állattartó telepen az önkormányzati rendelet hatályba lépésekor meglévő építményekre nem vonatkozik. Nem ad tehát az önkormányzati rendelet felhatalmazást arra, hogy azon az ingatlanon, ahol a hatálybalépése előtt több mint 50 db szarvasmarha elhelyezését lehetővé tevő állattartó épület állt, ott utóbb a védőtávolságra vonatkozó önkormányzati rendeleti előírás figyelmen kívül hagyásával új állattartó épületeket létesítsenek.

A védőtávolság ugyanis, mind az OTÉK, mind az önkormányzati rendelet szóhasználatában az állattartó létesítményekre vonatkozik, így tehát, amikor az önkormányzati rendelet 1.számú mellékletének 3.pont utolsó mondata úgy került megfogalmazásra, hogy a meghatározott védőtávolság a meglévő állattartó telepekre nem vonatkozik, tehát nem visszamenőleges hatályú, akkor ez kizárólag úgy értelmezhető, hogy a védőtávolság önkormányzati rendeletben meghatározott követelménye a meglévő állattartó telepeken megvolt állattartó létesítményekre nem vonatkozik.

Az önkormányzati rendelet hatályba lépését követően emelt vagy emelendő állattartó létesítményeknél azonban az önkormányzati rendelet előírásait már kötelezően alkalmazni kell.

A perben meghozott közigazgatási határozatok pedig egyértelmű tényként rögzítették, hogy az alperesi beavatkozó az önkormányzati rendelet hatályba lépésekor megvolt és több mint 50 db szarvasmarha elhelyezésére alkalmas állattartó létesítményét elbontotta, a megvolt állattartó épületnek csak a hátsó határoló falát tartotta meg, ennek kivételével azonban egy teljesen új, a korábbinál nagyobb alapterületű állattartó épületet létesített. Tehát erre az új építményre az önkormányzati rendelet 1. számú melléklet 3. pontja szerinti védőtávolság előírása az irányadó, így az lakóépülettől csak 1000 méterre vagy az önkormányzati rendeletben meghatározott feltételek teljesülése esetén 500 méterre lett volna létesíthető.

Annak következtében azonban, hogy az ügyben eljáró építésügyi hatóságok olyan értelmezést fogadtak el, hogy az önkormányzati rendelet 1. számú mellékletének 3.pontja utolsó mondata nem egy adott ingatlanon elhelyezett állattartó létesítményre, hanem magára az adott ingatlan egészére vonatkozik, nem is vizsgálták meg azt, hogy az alperesi beavatkozó által, építési engedély nélkül létrehozott, nagy létszámú állattartó létesítmény a védőtávolságok szempontjából is megfelel-e az építési követelményeknek.

Mindezek alapján az ügyben meghozott közigazgatási határozatokat a bíróság jogszabálysértőnek találta abból a szempontból, hogy az önkormányzati rendelet hatálybalépését követően létrehozott alperesi beavatkozó nagy létszámú állattartó létesítmény esetében az önkormányzati rendelet 1. számú melléklet 3. pontjában előírt védőtávolság meglétének vizsgálata nélkül került kiadásra a fennmaradási és továbbépítési engedély, ezért erre a jogszabálysértésre tekintettel az alperes határozat át az elsőfokú határozatra kiterjedően hatályon kívül helyezte és az elsőfokú építési hatóságot új eljárás lefolytatására kötelezte.

Az új eljárásban az önkormányzati rendeletben előírt védőtávolság ellenőrzését követően kell állástfoglalni abban a kérdésben, hogy az alperesi beavatkozó által engedély nélkül létesített nagy létszámú állattartó létesítmény az építési követelményeknek megfelel-e vagy megfelelhetővé tehető és ennek következtében arra a fennmaradási engedély kiadható.

A pervesztes alperest a bíróság a Polgári Perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperesnek a perindítással felmerült perköltsége megtérítésére.

Ezt a perköltséget a bíróság az ügyvédi képviseletre tekintettel a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3. § (3) bekezdése alkalmazásával állapította meg.

A perben az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 43. § (3) bekezdése és 62. § (1) bekezdés h.) pontja alapján 20.000.- kereseti illeték került feljegyzésre.

Ezt a feljegyzett illetéket az alperes személyes illetékmentessége következtében a 6/1986. (VI. 26.) IM. rendelet 14. §-a alapján viseli az állam.

Az ítélet elleni fellebbezési jogosultság kizárása a Pp. 340. § (1) bekezdésén alapul.

Balassagyarmat, 2012. szeptember 10.

Dr. Takács László sk.
bíró

A kiadmány hitelélül:
kiadó